

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ติดปัญหา

เมื่อวานไปที่ไหนน้ำ ลืม ส่วนมากจะไปตามโรงพยาบาล วันนี้ไปโรงนี้ วันนั้นไป
โรงนั้นๆ อาทิตย์หนึ่ง ๕ วันคือ ๕ โรงเราไป ส่วนของที่จัดไว้ในโกดังก็จัดไว้เต็ม
โรงพยาบาลไหนจะมามา จัดไว้เต็ม ส่วนของเราเราก็ไปของเรา เราไปวัดต่างๆ มีแต่ไป
ดูและเตือนนะไม่ใช่ไปเฉยๆ เรียกมาเตือนเลย บกพร่องตรงไหนๆ บอกเลย ครูบา
อาจารย์ล่องลับไปแล้วมีแต่ลูกศิษย์ลูกหาอยู่อ่อนเปียกๆ ใช้ไม่ได้นะ เช่นอย่างจังหวัด
เลยก็ถ้าผาปู่ นี่ก็ท่านอาจารย์คำดี อัฐิกลายเป็นพระธาตุท่านอาจารย์คำดี ท่านพูดเป็น
ธรรมล้วนๆ เลยท่านอาจารย์คำดี นำชม

เราเคารพท่านก็เป็นธรรมอันหนึ่ง ท่านเคารพธรรมก็เป็นธรรมอันหนึ่ง เวลา
ท่านสั่งเสียพวกลูกศิษย์ลูกหาตอนที่ไปผาตัดที่กรุงเทพฯ เขาไปส่งถึงวัดถ้าผาปู่ เวลาขา
กลับมาท่านฝากความคิดถึงบุญถึงคุณไปหาท่านมหาบัวด้วยนะ ท่านมหาบัวเป็น
อาจารย์ของอาตมา อู๊ย ทำไมพูดอย่างนั้น ก็ท่านสั่งมาอย่างนั้น ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์
ของอาตมา ถ้าหากตามหลักความจริงก็ท่านพูดเป็นธรรมนั้นละ แต่เราเคารพท่าน ไม่
อยากให้ท่านพูดอย่างนั้นนี่นะ ท่านว่าท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา

วันนั้นท่านติดปัญหา จิตกำลังหมุนตัวๆ มองหาใครก็ไม่เจอ ไม่สัมผัสใคร
คิดเห็นแต่ท่านมหาเท่านั้นเพราะเคยเกี่ยวข้องกันมานานเกี่ยวกับบอรรถกับธรรม ท่าน
เดินจงกรมตอนตี ๔ ตี ๕ ตอนเช้า มีแท่นพระพุทธรูปอยู่ชั้นล่าง มันติดปัญหาขวาง
หัวใจนี้แหลม เหมือนหอกเหมือนหลาวเลยท่านว่านั่นนะ คิดถึงใครก็ไม่คิด คิดถึงแต่ท่าน
มหาองค์เดียวจะแก้ปัญหานี้ได้ ปู้บปู้บเข้ามา แล้วมาจุดธูปจุดเทียนไหว้ แล้วก็ตั้งสัจจะ
อธิษฐานขึ้นในเวลานั้น นิมนต์ด้วยคำอธิษฐานนะ

บันดลบันดาลอะไรไม่ทราบละ เราก็ไม่เคยไปวัดถ้าผาปู่ นั่นเป็นครั้งแรกละ จุด
ธูปจุดเทียนแล้ว ท่านบอกว่าขออาราธนา นะ ท่านไม่ได้ว่าขอนิมนต์ ขออาราธนาท่าน
มหาบัวมาโปรดโดยด่วน ท่านติดปัญหาทางใจ ท่านจุดธูปจุดเทียน แล้วพอดิฉันก็
บันดลบันดาลอะไรก็ไม่ทราบ เราก็สะเปะสะปะเป็นบ้าไปวันนั้นเองเราก็ดี ไม่เคยไปวัด
ถ้าผาปู่ นะ ตื่นเข้ามาสายๆ หนอยก็เรียกรถเข้ามา รถบ้านเขาวลิต จะไปถ้าผาปู่วันนี้เรา
บอกกัน ไปเดี๋ยวนี้ ไปก็พอดิ พอดิเห็นเรา มา ปู้บปู้บ โส้ มาเร็วอยู่นะ เร็วอะไร เอาละมัน
จะได้พูดกันท่านว่านั่น มาเร็วอยู่นะ เร็วอะไร อะไรก็ช่างเอาละมันจะได้พูดกันท่านว่า

ท่านก็เลยเล่าเรื่องอันนี้ให้ฟัง ท่านตั้งสัจจะอธิษฐานกราบพระ ท่านติดปัญหา
ขวางใจ นิมนต์ท่านมหา อาราธนา นะไม่ว่านิมนต์ มาโปรดโดยด่วนว่านั่น พอดิเราก็ไป

วันนั้นจริงๆ ไม่เคยไปนะ มันบันดลบันดาลอะไรก็ไม่ทราบ สั่งรถเขาโดยด่วนมาเลย มา ก็ไปหาท่าน โอ้ มาเร็วอยู่นะ เร็วอะไร มันหากจะได้พูดกัน ท่านจึงเล่าให้ฟังเรื่องติด ปัญหา มองหาใครก็ไม่เห็น มองเห็นแต่ท่านมหาองค์เดียวเท่านั้น เข้าไปจุดธูปเลยท่าน บอก ขออาราธนามาโดยด่วน ก็พอดีมาวันนี้จริงๆ มันบันดลบันดาลอะไรไม่รู้ละ ท่านก็นิมนต์ทางนั้น บันดลบันดาล เราก็สะเปะสะปะไปวันนั้น ไม่เคยไปวัดถ้าผาปูนก็ไปวันนั้น ละ ไปถึง โส้ มาเร็วอยู่นะท่านว่า

ไปท่านก็เล่าปัญหาที่ท่านติด มันขวางอยู่นั้น พอท่านเล่าให้ฟังเสร็จเรียบร้อย ท่านปิดประตูไม่ให้ใครเข้าไปนะ มีแต่ท่านกับเราสององค์เท่านั้น ตอน ๖ โมงเย็นเราไปหาท่าน คุศลธรรมะกัน ท่านก็เล่าปัญหาที่ท่านติดข้อให้ฟัง มันขวางใจอยู่นะ ตอนเดินจงกรมอยู่มันขวางใจ มองหาใครไม่เห็น มองเห็นแต่ท่านมหา เลยจุดธูปจุดเทียน มันบันดลบันดาลท่านมหา ก็มาพอดีวันนี้ นิมนต์ท่านมาโปรดโดยด่วนด้วย เราก็ไปวันนั้นด้วย ไปก็คุศลธรรมะกัน ท่านก็พูดธรรมะปัญหาที่ท่านติดให้ฟัง พอท่านเล่าให้ฟังเรียบร้อยแล้ว เราก็ถวายท่าน แก้ปัญหาท่าน

ท่านร้องไห้ออกมาเลยเถียว แฮ้อ ขึ้นเลย อยู่เงียบๆ นะ มันถึงใจท่าน สองต่อสอง เท่านั้นอยู่ในห้อง ไม่มีใคร ท่านร้องไห้ออกมาเลยเถียว ร้องลั่นนะ ถ้าภาษาของเราเรียกว่า ไม่มีสติ คือเป็นความตื่นเต้น ความถึงใจท่าน พอเราเล่าถวายปัญหานั้น ท่านดวงเข้าไปตรงนั้นเลย เอาละที่นี่ เปิดแล้วที่นี่ ประตูเปิดแล้ว จะเข้าละที่นี่ ติดอยู่ตรงนี้แหละท่านว่างั้น พอปัญหาตอบเรียบร้อยแล้ว ท่านก็ร้องไห้ออกมาเลย เพราะฉะนั้นท่านถึงได้พูดเสมอว่า ท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมาตลอดมา

นี่ละแก้ปัญหาอันนี้ละ ติดจริงๆ ปัญหา นี่ละปัญหาภายในใจใครแก้ไม่ได้ จะเอาตำรามา ยกหีบมาทุ้มใส่กันตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์ ก็เหมือนกับหมอล้อเถื่อนกับหมอล้อจริงนั่นละ หมอล้อจริงเขาปั๊บปั๊บเขาดู ตรวจสอบแล้วเขาไปจับอะไรมา เช่นจะฉีดยาก็หลอดหนึ่งสองหลอดมาใส่ปั๊บหายเลย อันนี้พอท่านเล่าให้ฟังเรียบร้อยแล้วเราก็ถวายคำตอบให้ท่านเลย ท่านก็ร้องไห้ออกมาเลย เอาละที่นี่เปิดแล้ว เปิดแล้วๆ จะเข้าละที่นี่ ติดอยู่ตรงนี้แหละท่านว่างั้น

พอแก้ปัญหาอันนั้นแล้ว จากนั้นก็เพราะจิตท่านหมุนแล้วนะ จิตตอนนั้นจิตหมุนแล้ว หมุนเป็นอัตโนมัติแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเข้ากันได้กับการแก้ปัญหาด้วยจิตตภาวนาด้วยกัน อย่างอื่นแก้ไม่ได้ พอแก้กันเสร็จแล้วท่านร้องไห้ออกมาเลย ท่านพอใจ ไม่นานผ่านได้ พอไปคราวหลังนี่นะ อ้าว ท่านหูหนวกที่นี่ นี่ทำไง ก็มีคนติดตามกับเราไปหลายคน จะพูดธรรมะเฉพาะนี้ก็พูดลำบาก ก็เลยเขียนจดหมายน้อยถามท่านเลย ท่านจับได้ ท่านก็ยกไปจบแล้วอ่านด้วยความขี้มึนแยมแจ่มใสละ อ่านเสร็จแล้วท่านก็พลิกปั๊บ ท่านก็

ตอบป๊อบๆ ยื่นมาให้เรา เราอ่านเสร็จแล้วเราก็ถามไปหาท่านอีก ท่านตอบบอกว่า สมบูรณ์แล้ว เราก็กราบเรียนท่านว่าสมบูรณ์แล้วเราว่า นั่นละท่านมรณภาพไปแล้วอัฐิของท่านก็กลายเป็นพระธาตุ ท่านผ่านไประยะนั้นละ ไม่นานผ่าน ผ่านไปได้เลยโดยสิ้นเชิง อัฐิของท่านก็กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้วท่านอาจารย์คำดี

ท่านไม่ถือเนื้อถือตัวเลย ท่านถือธรรมจริงๆ เราฟังแล้วน่าฟังอยู่ แต่เราก็เคารพท่านเป็นธรรมอีกแบบหนึ่ง ไม่อยากให้ท่านพูดอย่างนั้น เพราะเราอ่อนพรรษากว่าท่าน ท่านแก่พรรษากว่าเรา แต่ท่านก็พูดเป็นธรรม ท่านก็ยกขึ้นตามอรรถตามธรรม ท่านอาจารย์คำดีนี่ละองค์หนึ่งที่ตั้งอกตั้งใจตลอดมา ท่านไม่นอนใจนะ ความเป็นผู้ใหญ่ท่านเป็นอยู่ตั้งแต่นั้น ท่านเทศนาว่าการเราเคยไปฟังที่วัดศาลวัน โคราช ตอนที่เราเรียนหนังสือเรายังไม่ออกนะนั่น ท่านเป็นกรรมฐานมาก่อนแล้ว

ทีนี้เวลาเราออกไปแล้ว ไปอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มั่นจนกระทั่งท่านมรณภาพจากไปแล้ว จึงได้ไปพบท่านอีก ก่อนจะพบท่านก็แปลกอยู่นะ ท่านบอกให้พระมารักษาศาลาเลยเชียะ เมื่อเข้านี้ได้มีมติชัดเจนมากทีเดียว ว่าเราจะพบพระองค์สำคัญเร็วๆ นี้ ท่านว่าองค์สำคัญ ไม่ทราบองค์ไหนละท่านบอกว่าจะพบพระองค์สำคัญเร็วๆ นี้ ให้พระไปเฝ้าที่ศาลา ถ้าเห็นพระกรรมฐานมาที่ศาลาต้องให้ได้พบกับท่านเสียก่อน เลยให้พระมารักษาศาลา ได้สองคืนพอดีเราก็ไปถึง ไปถึงก็ไปหาท่าน คุยธรรมะกันด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส

ท่านไม่มีละเรื่องโลก ท่านเป็นธรรมล้วนๆ ยกเลย เช่นยกว่าท่านมหาบัวเป็นอาจารย์ของอาตมา ใ้เราไม่กล้าพูดอย่างนั้นแหละ แต่ท่านก็พูดอย่างนั้น เราเคารพท่านไม่อยากจะให้ท่านพูด ท่านบอกว่าขอพูดให้เต็มหัวใจเถอะท่านว่าจั้น ท่านบอกขอให้พูดให้เต็มหัวใจเถอะ อย่างนี้เต็มหัวใจแล้ว คือเราเป็นอาจารย์ของท่าน ท่านบอกว่าเต็มหัวใจแล้วท่านว่าจั้น ท่านก็ผ่านไปแล้ว อัฐิกลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้ว

ท่านอาจารย์คำดีแต่ก่อนท่านว่าวาม ดู จับอะไรทันไม่ทันปาเข้าป่าไปเลยท่านว่าท่านเล่าให้ฟัง ท่านดัดนิสัยท่านดัดได้จริงๆ ก็คือท่านอาจารย์คำดี ไม่เคยดูใครเลย ตั้งแต่บัดนั้นมา เหตุเบื้องต้นก็คือเณรเอาผ้ามาเย็บ แล้วเย็บผ้าท่านผิด เย็บผ้าผิดท่านฉีกผ้านั้นต่อหน้าเณร เณรไปแอบนั่งอยู่ข้างเสา ไปร้องไห้อยู่ที่เย็บผ้าผิดท่านดูท่านฉีกผ้าต่อหน้าเณร แล้วก็เณรไปนั่งอยู่ต้นเสา ไปเห็นเณรนั่งร้องไห้อยู่ต้นเสา นั่นละเป็นธรรมเทศนากัณฑ์เอกท่านว่า พอไปเห็นเณร โห นี่เณรร้องไห้เพราะเราฉีกสบงต่อหน้าเณร

นิสัยอันนี้เราเคยใช้มานานแล้ว คราวนี้ต้องเอาให้ได้เลย นิสัยเช่นนี้เราจะไม่เอามาใช้จนกระทั่งวันตาย การดูดำใครก็ตามเราจะไม่ดูดำใครเลยท่านว่าจั้นนะ เอาเณรละ

เป็นต้นเหตุ ตั้งแต่นั้นมาท่านถึงเรียบตลอดไม่เคยดูใครเลย ไม่เคย ท่านบอกว่าท่านเอา
 เณรนั้นเป็นอาจารย์ แต่ก่อนนิสสัยท่านใจร้อนวู่วาม พอขำขำ พอปาปาเลยเป็นอย่าง
 นั้น เวลาเณรเย็บจีวรผิด นึกจีวรต่อหน้าเณร เณรเสียใจเลยไปนั่งแอบร้องไห้อยู่ที่ต้นเสา
 พอไปเจอเข้าท่านเอานั้นมาสอนท่าน ตั้งแต่นั้นมาเรียบตลอดนะท่านไม่เคยดูใคร

อย่างมากก็พูด ส่วนมากท่านมักจะพูดเสมอพูดถึงเรา พระเหล่านี้ละ ถ้าไปอยู่
 กับท่านมหาบัวไม่ถึงสามวัน ถูกไล่ออกจากวัดหมดแหละท่านว่า คือท่านไม่ดู ท่านยิ้ม
 คำของเราไปดูเอา ท่านอาจารย์คำดี ท่านตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ท่านอาจารย์คำดี อัฐิก
 กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้วนะท่านอาจารย์คำดี บรรดาลูกศิษย์พ่อแม่ครูจารย์มั่งนี้
 เวลาท่านล่วงไปแล้วนี่อัฐิกกลายเป็นพระธาตุเยอะนะ ตั้ง ๑๐ กว่าองค์

ถ้าลงอัฐิกกลายเป็นพระธาตุแล้วนั้นตีตราพระอรหันต์ละนั้น ถ้าลงกลายเป็นพระ
 ธาตุแล้วดูนี้พารู้ทันทีเลย เพราะตำรับตำราบอกไว้อย่างชัดเจน คืออัฐิของพระอรหันต์
 เท่านั้นที่จะเป็นพระธาตุได้ นอกนั้นไม่มีทางว่าในตำราท่านบอก ที่นี้พอเห็นอัฐิ
 กลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้วนี้ก็บอกเลยว่าเป็นพระอรหันต์ อัฐิจึงสำคัญมากอยู่นะ
 วันนี้ก็ไม่ไปไหนละ เอาละเท่านั้นละวันนี้ จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ